

Előfizetési árak:

Egész évre	5	fr	—	kr
Fél évre	2	„	50	„
Negyed évre	1	„	25	„
Neptanítóknak egész évre	3	„	—	„

Hirdetési díjak

a legutányosban számítottak.
Bélyeg minden beiktatásért 3 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői Iroda.
hova a lap szellemi részét illető küldemények intézendők:
ÁLLAMI TANITÓKÉPZÉDEBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadtathatók el. Kéziratok nem adhatnak vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a kiadóhivatalba — Nánay Lajos könyvnyomdájába — küldendők be (Bodog-tér, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

Az igazgatótól kérdés.

Ezen czim alatt száll síkra „Veridicus“ álca alatt egy lovag, kifogást teendő egyes, a bajai városi elemi, tehát, mint etalálta, rom. kath. iskolákra vonatkozó megjegyzéseimre.

Nyílt sikkal álca ellen kijözeni, nem egyenletes harc. Kifogásai csak utolsó, e tájban közzé tett rövid cikkekemre vonatkoznak s felsorolt hiányokat, 4 pont alatt, mint lényeges kérdéseket, melyek gyorsabb elintézését igényelnek, mint az igazgatótól kérdés.

Ugy látszik lovagunk nem bir tudomással róla, hogy ezen és hasonló bajok felsorolásából kiindulva lapunk hasábjain ezen bajokat már régebben Keletéri barátommal és munkatársunkkal szelöltettük. Válasz nélkül is hagyánám cikkét, ha vagy kilencszer directe hozzáam nem fordulna s ha nem kérdezné határozottan: „őhajtom-e az iskolák közötté tételét?”

Határozott válaszom: Igen szívből őhajtom:

Édes hazánkban csak egy politikai nemzetet ismerek, melynek tagja a magyar, német, tót... ajku honpolgár. Hazánkban csak egy h u m a n u s n e m z e t i művelődés hiszik jogosultnak, s ennek részesevé lehessen minden honpolgár nyelvi és vallási különbség nélkül. Ezen művelődés szentelye legyen az iskola, a vallási és felekezeti oktatás legyen a családé és az egyházé. Ez egyéni meggyőződés, ettől meg nem válok, de ezt másra ocotroyálni sem akarom, ha nem provocatotom, most is hallgattam volna vele. Blégge érett rá városunk értelmes közönsége, de vannak más körülmények, melyek ez ügy napirendre hozását egyelőre elhalasztják s azért tovább nem is feszegetem.

TÁRCSA.

Itthon.

Ha ugy haza jövök,
Es észre nem veszték,
Már meg sem ütözöm,
Nem fáj az a közöny,
Veletek nem veszték.

Ez a kevés, a ki
Várva-várja jöttem,
Minden közönyt pótol,
Mert mondja a mosoly:
Öromukre jöttem.

Hogy a többieknek
Senki, semmi vagyok
Nem bánt egy cseppet sem
S kétségbe sem esem,
Mert ez még nem nagy ok.

De az bánt, nagyon fáj,
Hogyha távol vagyok:
Gonyt, mecskot, szórnak rám,
Pedig tettem, imám
Értök van, — miattok.

De bármilyen classificálhatlan jellegűek legyenek is városi elemi tanodáink, annyit velem együtt mindenki megkivánhat, hogy azokban rend legyen s nem is a jelleg teszi az iskolát ajánlatossá, hanem jó s á g a. Hogy jök legyenek tanodáink, hogy a felsorolt hiányok, rendtelenségek, mulasztások s másnemi általán több ízben felsorolt bajok elő ne forduljanak, kívánánk egy szakértő, kizárólag az ügynek elő igazgatót. Tudom ki a jelenlegi igazgató, tisztelem mint lelkipásztort, nagybecsülöm mint embert s barátot, de tudja mindenki, hogy több mint 12000 ember lelki-átja lenni, magában véve oly feladat, mely egy egész emberi munkaerőt és tevékenységet igényel, s hogy ily körülmények között az iskolák gondozása csak alárendelt lehet.

Hogy nem találkoznék a helybeli tanítók között olyan „ki tehetségeinek túlbecslése nélkül ez állásra aspirálni elég bátorsággal birna“, azt egyszerűen tagadom cikkíróval, mint tanítóval szemközt. Részemből több egyént van szerencsém a helybeli tanítóit kar kebelében tisztelhetni, kik mind jellemük, mind képességükönél fogva, ezen hivatásra teljesen alkalmasak és megbízhatók lennének. Hogy Veridicus ur mint tanító más nézetet vall, arról én nem tehetek, de figyelmzetem Göthe, a „szerénységről“ mondott szavaira.

A mi végre a párhuzamos osztályokat illeti, Veridicus ur malifoux pathosszal kívánja cikkét befejezni s panaszkodik, hogy a túrelme hagyja el, midőn a képezde „igazgatója Baján, a képezde szomszédságában, párhuzamos osztályokról beszél“. A képezde déli oldalán szomszédos iskola-épületben, két a városi pénztáraktól díjazott tanító tanítja az I. elemi osztály tantárgyait; ugyancsak a képezde éjszakai oldalán szomszédos iskolában tanítja hasonló körülmények

Mért nem mondják nekem,
Ha rám rosszat tudnak? ...
Ha közöjök megyek?
Hallgatnak . . . Így tesznek,
Mind kik nyomorultak!

Lakos Gyula.

Halottak napján.

A lehulló sárga falevelek, az erdők disztelen fái s virágukat vesztett mezők a tomboló szél viharral egyetemben, e gondolatra kénytetnek: „Memento mori“. — A mai nap komoly volta megindítja még a legkeményebb márvány sziveket is, mert lehetetlen, hogy e napon a szülő, testvér avagy jó barát, ki már csendes s örök álmát alussza a temetőben, emlékébe ne jönné bárkinék is, s ne mondaná bánatteljesen: „Nyugodjatok békében.“

Ha elmegyünk a temetőbe, hol nem hangzik már a madárdal, hanem igenis egy-egy szülő, testvér s rokon bús panasza, mit halottjukért emelnek a nagy mindenség urához egy hó ima kíséretében, az örök boldogság elnyeréséért — s járunk a sirhal-mok utczáin, itt is azt találjuk, mikép ez sem az egyenlőség hona, mert a kik laktak a város főutczáin nagy házakban, boldogság s örömmek közepette, itt is a temetőben a sirhaltok főterein nyugosznak csendes álmaikat, hol nincs többé ábradás, s viselt czimeiket márványlapon aranyozott betűk hirdetik a halandóknak, sirhaltok díszes s virágokkal telve van, míg a szük utczák s apró viskók szegény lakói itt is hátrább — a temető elhagyottabb ré-

között lévő tanító az I. elemi osztályt s ugyanazt tanítja a képezőben egy az állam által díjazott tanító. Ugyanaz áll a II. elemi osztályra nézve is. Nem párhuzamos osztályok ezek? Nem a tételre hagyta el, hanem más valami.

Dr. Bartsch Samu.

A gyümölcs mint adóforrás.*)

Akármielyen különösek tetszik is ez a czim, de való igazságot fejez ki. Van a mi gyönyörűséges földgolyóbi-sunknak egy darabka része, melyet tiszta svábok laknak. A rajna vidékén felcsú, a híres Rajna vidékén, melyet már az isten is gyönyörűnek alkotott, az emberi szorgalom pedig valóságos földi paradicsomkerté várszolta. A mi szép hazánk térs rótságain ez meg ezer hold számra hever a drága föld, melyet nem mivel senki, melyen egyetlen árva fáska sem vet árnyékot. A svábföldön nincs egy talpalatnyi rög sem, melyet az emberi kéz munka alá ne fogna, s ha egyébbre már nem használhatja, hát és rajta egy kis gödröt, bele ver egy vadoncot, aztán beoltja és ápolja hűségesen

Egy porosz lap írja, hogy a sváb földnek nincs egyetlen parányi faja se, melynek lakosai akár állami, akár községi adót fizetnének. Nem fizetnek egy árva krajczárt sem, mind kifizeti a gyümölcs, még a gazda lágájában is marad belőle. Az állami adó szépen kitelik a magános kertekben termő gyümölcs jövedelméből, a községi adót busásan kifutja a községi utak szélén, egyéb üres közös telkekre ültetett gyümölcsfák termése. Az előjáróság ülteteti be a községi utak szélét jó fajta gyümölcsfákkal és gondoztatja is mintaszertien. Számmalkül való az oltan község, mely évenként tízezer frtnal többet vesz be gyümölcsből.

A kormány látva a jó eredményt, erősen is ügyel, hogy a gyümölcsfa tenyésztése mentől nagyobb kiterjedést vegyen. Mannheim városának előjárósága például elmaradt a többi községektől, még pedig annyira elmaradt, hogy a kormány 1858-ban keményen ráért és rendeletben hagyta meg nekik a gyümölcsfaültetést. Hogy ez a kényszerítő parancs mennyit használ, bizonyítja az, hogy 1868-ban vagyis 10 évvel később már 49,250 bécsi mérő gyümölcsöt adott el Mannheim városa és 51 ezer frtot vett be parázs pénzben. Szép summa pénz, megérdemelte a 10 évi csekély fáradsá-

got, mert hiszen a gyümölcsfa tenyésztése bizony nem jár valami égbekiáltó nagy munkával.

Mi a tejjel, mézzel folyó Kanaánba lakó magyarok nyögünk az adó súlya alatt, örökös panaszszal van teli a száink, az a jámbor sváb meg egy fillér adót sem fizet. Tul tett rajtunk irgalmatlanul. — De hát tul is tehet, mert szép Magyarország kövér földjén, hol lát egyebet valaki az utak szélén keseri lapunál, bogáncsnál, szerbtövénél? A keserü lapu pedig nem fizeti ki az adót. Próbálná meg csak azt egyetlen község először, ültetné be minden községi üres telkét jó fajta gyümölcsfákkal és ápolná gondosan; tiz esztendő sem kerülne bele, hogy községi adót nem kellene fizetnie, kifizetné az a hűséges fa minden bubaj nélkül. E mellett milyen gyönyörűséges dolog volna két sor lombos, árnyékos fa közt ballagni a mezőre munkálkodni, a déleledet a hűs árnyékban falatozgatni végig s egy-egy lepottyanyó érett gyümölcsecel frissíteni fel magukat. Próbáljuk meg csak!

Filloxera.

Ez köztudomásilag neve azon Amerikából áthozott rovarnak, mely először Franciaországban nagy kiterjedésű szőlőtelepeket tönkre tett, egy két év óta pedig hazánk különböző vidékein a szőlőtölteket megtámadja és tönkre állítja.

Hogy ezen kártékony rovar, mely leginkább a gyökéres és sima vesszők, de egyéb cserjék által is egyik helyről a másikra átszállítható, nagyobb területen el ne terjedjen, a földmivelés és kereskedelmi miniszter az egyes törvényhatóságokhoz e napokban szigorú rendeletet intézett.

Ennek értelmében: 1., sima és gyökéres vesszőkkel csak az illető község saját határára ühető szabad kereskedés. 2. Egyik községtől a bármily közel fekvő szomszéd községbe csak a törvényhatóságtól, egyik megyéből a másikba csak a földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszteriumtól nyert külön engedély alapján szállíthatók a szőlő vesszők.

3. Ha az találtatik valamely szőlőtelepen, hogy a filloxera már elterjedt, akkor a törvényhatóság köteles az infficiál telepet szorosan zár alá helyezni és minden néven nevezendő fa- és cserjéjének ültetvény kivételét teljesen megtiltani.

Ezen, a szükség által kellően indokolt szigorú rendelet

kövegtje, illetve kedves halottja nyughelyéhez, megadni a tisztelést, s a kinek ilyen kegyelt halottja nincsen, osztzik a nagy közönség részvétében, s őt is szent borzadáji futja át, midőn észbe jő: „Memento mori!”

Az ezernyi mécs halvány világa kire ne volna részvetőny benyomással akkor különösen, midőn még egy-egy anya, testvér s rokon bus panassa s tán a sírása vegyül csaknem zajtalanul járkáló közönség közé, ekkor leginkább tudja azt, hogy a temetőben, az örök nyugalom, s béke honában s a kibűlt keblek felett jár, mert a temetőben minden lépésre egy szívet taposunk, mely már ott len a sététaegben nyugosza örök álmait.

Lerója a kegyeletadóját a gazdag és szegény egy-egy ima s halk könyörgéssel, s külsőleg gyertya szál elégetésével, mi jól jelképezi, az ember életét.

Végre midőn a temető harangjai busan kezdenek zengeni, mintegy intve az élőkét a holtak lelki nyugalmáért elmondandó imára, s perczenyi szűnét alá, hogy „Memento mori!” mondassuk távozunk a holtak birodalmából, s gondoljuk:

„Nem éj ez itt: hiszen ró fény nem ád az ég se;
Nem tud álom ez: hisz nincsen ébredés,
Nem földi béke ez: hisz harcra nincs utáta...
Révpart ez, a nemlét zavartalan nyugalma!”

Zalai Sándor.

* A „Gyak. Mezőgazd.” után.

szébe vonulnak szerény fakeresztekkel, melyeken nevek is csak a legközelebbi eszélig olvasható, avagy míg nem egy szelőroham kifacsarja azt tövéből diszelen sírhantjokkal.

A kegyelet napján azonban élénkebbek a szegény vaskók lakói sírhantjaiknak utcazi is, felkeresnek csaknem minden tantot a felidiszit egy korszorival. A kegyelet jelképe ez, mert csakis ez mutatja azt, hogy nem szűnt még meg az illető halott iránt a kegyelet.

Ha így járunk tovább a temetőben, látjuk itt egy ifju sírhalmát, kinek tanulmányai befejeztével fényes pálya ígérkezett, de neki az életbe csak betekinteni lehetett, mert czelja célérésekor kellett a zajos világból, hol ő eddig meg minden töviset élvezte, ide a csendes sír magányába vonulnia.

Egy öngyilkos ifju sírhalmá is szemünkbe tünik, fejféjján egy rózsával s tán ép azon kéznek adományá, melynek el nem nyerhetése miatt kívánczozott a temetőbe, az örök nyugalom honába, hol nincs keserv, nincsen fájdalom.

Számos ilyen sírhalomra akadunk s mindenkor megállva átvillanik agyunkon a „Memento mori!”

„Memento mori!” napja van ma; megemlékezzünk a holtakról, kiknek míg éltek társaságában, ismeretében s jó szívűségében oly boldognak éreztük magunkat, de most már csak a vissza emlékezés marad fenn a halálra emlékezőssel egyetemben, mi nem minden bánat s megindulás nélkül hagyja keblünket.

A temetőt ma, midőn az est bekövetkezik kevés kivétellel résztvevők a holtak megemlékezésére látogatják, mindenki kivonul

kapasznak felemeljük, hogy ezen a szövegültvényeket teljesen tönkre tevő rovarok állítógat már a hóhási szövegűkben is észlelték.

— h.

HIREK.

— Virilisták. A városi főszámvivőség már elkészítette a legtöbb egyes államatól fizetők névsorát, melyből az igazoló választmány a virilisták névjegyzékét fogja összeállítani. A főszámvivői névsort ezennel közöljük*: Müller János, Herzfeld Henrik, Herzfeld Jakab, Atanakovits Lázár*, Fischer Márk, Schön M. B*, Langenbacher József*, Fischer Sámuel, Spitzer Simon*, Bruck Mór, Geiring Miksa, Schreiber Ignác, Juray Antal, Angendel Adolf, Kobelrausch Tóbiás, Kerék József, Reich Ignác, dr. Ivanovics Pál***, Kohn Jakab, Spitzer Benő, Krishaber Dávid, Hesser Ignác**, Pollerman Bertalan**, Rosenberg Mór, Weidinger Salamon, Schön Sámuel, Kleantz és Babócs, Hirsch Lázár, Hüttl A. Edé**, Boschán Péter**, Valentin Gábor, Schlesinger M. L., Paskus Ignác, Alaga Ottó**, Pollák Adolf, Pollák Jakab, Spitzer Károly*, Hunyadi Antal, Michitsch István, Rothfeld Miksa, Herzog Lázár, Friedman Mór, Drescher Edé**, Schlieszer Lipót, Pfeifer Mátyás, Spitzer Albert, Milasovics Márton**, Atanakovits György, Weiss Adolf, Schleicher Ferencz, Bachrach Armin, Scherer Antal, Beyer Adolf, Schön M. L., Szutrély Lipót**, Krausz Ignác**, Weidinger Ignác, Turay Mátyás**, Olay Lajos**, Dr. Mahatek József**, Gál Péter**, Peske Károly**, Kósa Adám**, Sárkány Lázár**, Hesser Gyula**, Dr. Nikolsburger Károly**, Stern Lipót, Milassin Zsigmond**, Rothfeld Jakab.

— Párhaj. B. és K. városzerte ismeretes fiatal embereink f. hó 28-án este mulatás közben sérültek meg egy idegen, teljesen ismeretlen huszári főhadnagytól. A kihívás rögtön, in facie loci történt és a párhaj másnap, azzal szerdén, a hó 29-én este 10 és 11 órákor folyt le a szentistváni nagykorcsombán. B. ur három sebet, azzal nehézből karcolást hozott haza jobb karján, a főhadnag pedig állítólag nyakvágást kapott, mire a jelenlévő tanúk a dolgot kiegyenlítettnek nyilvánították.

— A post-zimonyt vasznak a bácskai dunavölgyben leendő kiépítése tárgyában a hó 30-án Bresztováncok érkezelését tartották Schmausz Endre és Rónai István országgyűlési képviselői intévdányára. Ezen tanácskozmányra meghívták Bresztovánc, Veprová, Filipovna, Parubaty, Lality, Kerestirz, Cservenka, Pivnicza, Torzsa, Szivac, Hodásgh és Szatpár községek. Ugyanazon tárgybán tartatott tegnap (hétón) érkezelést Kulpinban is, az azon érdeklőkhöz tartozó községi képviselők által. Kívánatos volna, hogy a községek áldozatkészsége is hozzájáruljon ezen nagy és vidékünkre nézve életfontosságú pályá létesítéséhez.

— A külföldi szakértők munkálataiból a „Szegedi Napló” egyik tekintélyes barátja, ki a véleményezést állítólag olvasta, következő részletet közöl ezélt lappal: „A külföldi szakértők véleménye a tisztasabályozási rendszerben hibáztatja azt, hogy a folyamot árterületi megfosztották és szűk töltések közé szorították. A folyamnak árterei részben visszaadandók s töltései a parttól kellő távolságra hátra áthelyezendők. A mi a Duna szabályozását illeti: azt teljesen elhízottnak tekintik, s arra nézve gyökeres reformokat javasolnak azon irányban, melyet Mihályi, Hunfalvy János, Stefańovics s több jeles szakértő ajánlott volt.”

— Megrendelési felhívást vettünk a jogász-naptár 1880. évi IV. évfolyamára. Szerkesztő Szántó József köz- és váltó ügyvéd, kadjia Tettey N. Bpest. Ara angol vászonba kötvé 1 ft 20 kr. sodronyos ceruzával 1 ft 40 kr. Bérmentes elküldés 15 kr.

— Megfagytak. Szomorú, kissé hihetetlen de megtörtént dolog, hogy október hó 17. és 18-ika közti éjjeli Moór környékén három ember megfagyott. A megfagyottak közül (apa és fny) a Moór és Veleg közti uton, a harmadikat pedig a csurgói határban találták meg. — Mind a hárman velegiek, fehérmegyeiek voltak.

— A cimbalom hódít külföldön is. Nem régebben a walesi herceg hangverseny-mestere rendelt meg pedál-cimbalomt Schunda udy. hangszergyárosnál. Ujjában pedig Mr. George Newbery Londonból tudakozódott nála a cimbalom kezeléséről. Newbery ugyane a páriai világtárlat végén rendelt meg egy sorjátszónak nyerte Schundának ott kiállított szép cimbalomát. Kérdésközlő levélét hibátlan magyar-címzettel küldte el Schundának, ki azonnal utnak indítá szüremre Allaga Géza cimbalom-iskoláját, cimbalom verőkkel együtt.

— X. bankár rettetenes rúf feleségét, a mult nyáron egy kis üdülés végett Olaszországba küldte. Mondják, hogy a Vezuv amint meglátta rögtön — hánnyi kezdett.

— Népszavazás egy szindarab előtársa fölött. Halottak estéje alkalmából tudvalevőleg a „Molnár és gyermeke” című szentimentális drámát szökték a színházakban előadni. Egyik bécsi lapnak, az „Extrablatt”-nak azon okos gondoiata támadt, hogy megszavaztassa az osztrák főváros színházlátogató közönségét, ha vajjon csakugyan kívánják-e még mindig e gyarló férczmű színre-

hozatalát. A kitűzött határidőig — f. hó 20-ának esti 6 órájáig — 2945 szavazat érkezett be a szerkesztőséghez. Tizenkét bizalmi férfi jelenlétében felbontották a nyilatkozatokat. 1532 nem, 1384 igen szavazatot számláltak össze (29 szavazat érvénytelennek lett nyilvánítva) s így a bécsi közönség 148 szótöbbséggel ellene nyilatkozott annak, hogy nov. 1-én a Burg-színházban a „Molnár és gyermeke” kerüljön színre. — Ezen alkotmányos eljárás nem ártana nálunk is meghonosítani.

— Beküldetett: P. Szathmári Károly az emberi mivelődés történetének 3—5-ik füzeté, mely Tettey Nándor és társának Budapestben díszes kiállításban megjelent. Egy egy füzet ára 30 kr.

— A „Magyar Népvilág” 30-dik száma következő tartalommal jelent meg: Hogy áll a világ? — A „Magyar Népvilág” társai: A tyukhódó kánya. Elbeszélés Irta: Sümeji Kálmán. — Gortsakov herceg lemondása. — Ajeleguják előterjesztése. Irta: Hegedüs Sándor. — Konstantinápoly. — Merv elfoglalása. — Tóth Vilmos. — Az egyéni szabadság ügyé Magyarországon Irta: Bekics Gusztáv. — Báro Hajmerle. — Az osztrák urak házának felirati javaslatai. — Kossuth az osztrák-magyar-német szövetségről. — Katona váltásdj. — A magyar jogszájltyús. — Mi történt az országgyűlésen. — Az 1880-iki országos költségvetés. — Kéz- és gyapjar. Irta: M—r I. L—a. A külföldi szakértők véleménye. — A dézsi kiállítás. — Vidéki levelezés. (Az inséges hírek alkalmából) Irta Vasadi Balogh Lajos. — Bevonulás Novihazára. (Képpel). — A zulu király újmondurjában. (Képpel). — Olvasni jól: Népalok (Vers). Irta: Csáktornai Lajos. — Akaratlan utazás. (Bár Luczian után franciából.) Tizenkétoldós fejezet. A világ végén — Kőltőnkék: Párhajok az olasz király miatt Elefant mint tunc. Párhaj zenével. Szegény papagáj. Fehéres mocsot szerecsen. Mi újság? Gardáknak. — Üzleti szemle. Képek: Bevonulás Novihazára. — A Devisz elhelyezti a vitorlás hajót. — Csecevajó király angol öltözében.

— Előzetes hírdet Wachaner Károly sok pályadíjat nyert pécisádlára karmestere 80 daraból álló fétkarra ártir magyar népdalgyűjteményre. A gyűjtemény áll 8 füzetből, egy-egy füzet ára 1 frt. — Ajánljuk a dalkelvelők pártfogó figyelmébe.

— Ez is Amerikában történt. Rablásról van szó, mely éjjel az országton követettett el. Vádoló és vádlott szembeállítottak. „Mennyit rabolt el ez ember önt? kérdi onnek a vádlót. „Öt ezer dollár.” „És miért vitt ön annyi pénzt magával?” „Gyaput akartam vásárolni.” Az onök kicsinylőleg néz rá. „Gyaput venni, ebben az időben, elment onnek az esze?” Aztán a rablózhoz fordul. „Mit csinált ön a rablót pénzrel?” „Beszót dicszndust vásároltam rajta.” A bíró jóakarólgy mosolyog. „Pompás spekuláció érem mostanság.” Azzal a vádlóhoz fordul s a tolvajra mutatva: „Bizony, ugymond, ön elpirulhat, látván, hogy ez ember mennyivel jobban tud bálni a pénzzel!”

— Szaladó ötven forint. Álló fél eszendegek hizlata egy pusztapóói paraszatszony két disznóját. A napokban aztán, mint lapunknak írják, a már jó husban lévő kokcák bevitték Mező Turra eladni. Jó vásár csinált, s ötven forint töftöte a marék. Megelégedetten ballagott hazafelé Pusztapóóra, előbb azonban az ötven forintot belekötözte a koszkönyje csücskébe. A mezőn keresztül vágya, valami bokorajában egy jókora alvó sildőnyitúra akadott. Gyorsan lefűlelte. A nyul azonban nagyon fiékdzótton. Kapja magát a paraszatszony, s hátulós lábait összekötözi a fentemlített keszkönyvel, s így ballagott tovább. A nyul azonban folytatta fiékdzólását, s végre sikerült egyik lábát kirántania a kendőből s egyszersmind magát a paraszatszony kezéi közül. Azzal ucc! a nyul neki indult a síkságnak, másik lábán a kendővel, s annak csücskében az ötven forinttal. A paraszatszony jajaftva futott utána, de persze hiába. Se pénz, se disznó, de még nyul se.

— Borzostó tévedés. B. Szabó András ócsai lakos Imre nevű fia az Oszáról Endapestre vezető országúton egy zsákot és abban 2 1/2 fontnyi lisztet talált. Ohon réftést és porácást stb. talált balöle, melynek élvazete utána az egész család rosszal lett. Szabó András két fia, Pál és Béni meghaltak, még mielőtt orvosi segítség érkezett volna; magát az orvost is csak bajjal lehetett megmenteni. A boncolás mérgezett konstátát, minek folytán az ócsai szolgabíróság megkoreste a fiókaptányágot, hogy a parkány-mérget áruló kereskedőnél vizsgálatot tartson.

Üzleti tudósítás.

Baján, 1879. october 31-én.

Buza 13.50 zab 6.35 bál 10.50 árpa 6.80 rozs 9.30 köles 6.80 kukorica 6.7—, új 5.60.
Az árak 100 kilogr. után.

Felölös szerkesztő:

Dr. BARTSCH SAMU.

*) A *-gal jelöltök a városai szerződési viszonyban állanak; a **-gal jelöltök pedig diplomások, kiknek adója duplán számítatik.

"THE GRESHAM"

életbiztosító-társaság Londonban.

Magyarországi fiók: Anasztási fiók: Budapest Fer.-József-tér 5. Bécs Opernring 8.

A társaság vagyona. fcs 62.319.848. —
Évi bevétel biztosítások és kamatból 1878. június 30-án fcs 13.050.747.15 —
Külföldiek biztosítási és járadék szerződéseik s visszafizetések stb. után, a társaság tennivalója óta (1848) több mint fcs 86.000.000. —
A legutóbbi tizenkét hónapos üzleti idő alatt a társaságnál fcs 54.736.050. —
Értéki nyilatkozat be ajánlatok, miáltal a legutóbbi 25 év alatt benyújtott ajánlatok összértéke több mint fcs 899.457.050. —
Értéke megye. — Torzvezetek s minden közelébbi felvilágosítások az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb városában az ügynek urak s a magyar és osztrák fiúk által adatként.

Házelasás.

Néhai Trischler Mátyás örökösének megbízásából ezennel közhírre tétetik, miszerint a következő két lakház :

I. Zombor belvárosában a basa-utczában a piac közelében fekvő néh. Trischler Mátyás-féle 595 1/2, □ ölnyi területen épült 178. számú 9 szobát, 1. konyhát, éléskamrát, 1 nagy mosó konyhát, az udvarban egy nagy magtárt, két nagy kocsiszint és egy nagy istálló, 12 öles kukorica göröt; az utzára egy két emeletes magtárt, két nagy és egy kisebb pinczét magában foglaló első osztályu anyagból épült, teljesen jókarban levő lakház; — és

II. Zombor Szelenecs külvárosában 294 □ öl beltelken 79. szám alatt fekvő, 6 szoba, egy előszoba, az udvari épületben két szoba, pincze, istálló és faszüblő álló, két egészen elkülönített lakásra osztott lakház; — **szabad kézből eladó.**

Vemi szándékozik az eladás feltételeiről alólirt hivatalos helyiségeiben nyerhetnek bővebb értesítést.

Zomborban, 1879. évi okt. hó 8-án.

Dr. Alföldy Gedeon

kir. közjegyző.

Amtlicher

Heilbericht.

Bericht der k. k. österreichischen Feldspitaler-Direktion Schwegl. — Bei Trägheit der Functionen der Unterleiborgane, bei chronischen Katarhen, grossen Sauerverlust und Abmagerung hat das Hoff'sche Malzextract als ein ausgezeichnetes Heilmahrungsmittel gewirkt. Es hat sich in allen beobachteten Fällen als ein sehr gern genommene, die heilsamen Wirkungen eines Nahr- und Stärkungsmittels enthaltendes Getränk erwiesen.

Der k. k. Kommissär.
Pirz von Gayersfeld, Major.
Dr. Mayer, Regimentsarzt.

Aus Dankbarkeit. Lungenleiden und Athemnoth hilfreiche Wirkung.

Öffentliches wahrheitsgetreues Dank- und Anerkennungsschreiben von dem Hausbesitzer Herrn Anton Winiinger, V. Bezirk Ziegelofengasse Nr. 9. in Wien. Eingegangen bei der kaiserl. königl. Hof-Malzpräparaten-Fabrik von JOHANN HOFF, k. k. Rath, Hof-Lieferant der meisten Souveräne Europas, Besitzer des goldenen Verdienstkreuzes mit der Krone und Ritter hoher deutscher Orden u. s. w.

Wien, I. Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.

Hiedurch habe ich die Ehre, dem Erfinder der echten und einzigen wohlthätigen Heil-Malzpräparate, die zum Glück für die Menschheit erzeugt werden, Nachstehen des von meiner Person zu bezeugen. Ich habe insbesondere das erste und allein echte JOHANN HOFF'SCHE Malz-Extractbesitzer sein, den heilbringenden JOHANN HOFF'SCHEN Malz-Brustbonbons gebraucht. Diese echten JOHANN HOFF'SCHEN Erzeugnisse sollten für die leidende Menschheit an allen Ecken öffentlich bekannt gemacht werden; denn ich in eigener Person habe die Erfahrung gemacht, dass ich alle erdenklichen Heilmittel nutzlos angewendet; mir wurde sogar nur kurzen nachgelassenes sogenanntes Malz-Extract offerirt, welches ich jedoch verworfen musste. Seit zwei Jahren jedoch gebrauchte ich das erste, echte JOHANN HOFF'SCHE Malz-Extract nebst den JOHANN HOFF'SCHEN Malz-Brustbonbons gegen mein Lungenleiden und Athemnoth mit einem solchen Erfolge, wofür ich kein Dankesworte finde. Ich halte es jetzt stets als Hausmittel, sowohl das Hoff'sche Malz-tractraeber, als auch die Hoff'schen Malzbonbons, ja ich muss offen bekennen, dass ich bei gleichen Leidenen, denen ich nur diese echten JOHANN HOFF'SCHEN Malzpräparate aus Menschlichkeit anrieth, ebenfalls die sichtbarsten Erfolge gesehen habe. Ich besättige alles Obengesagte der Wahrheit gemäss vor Gott und der Welt, damit ähnlich Leidenden dieselbe Hilfe durch die ersten, echten JOHANN HOFF'SCHEN Malzpräparate zu Theil wird, wie mir durch dieselben geholfen wurde. Dies bestätigt Jedem gern mündlich.

ANTON WINIINGER,
Hausbesitzer, V., Ziegelofengasse 9.

Hapt-Depot für Baja bei Herrn STEFAN NICHITSCH.

Árleszállítás.

Bevásárlási utazásunkról visszaérkezvén, az szerencsésnek m. t. végünk tudomására juttattuk, miszerint a most viszonyokat tekintetbe véve, mindaddig elkövetünk jótanyos árak előérése, és sikerült is ebbeli járadósaink által, különösen pamutneműben, a menyriben a kilátásban volt magasabb árak helyett, jelenléteknél kisebb árakat elérni.

Ezen árleszállítás által azon helyzetben vagyunk, ennek megfelelőleg a fehérenemű árakat is lejjebb szállítanunk, valamint az asztal- és ágyneműket, ugyancsak barchettok, és más ezikket kisebb árakon elküldhetünk.

Égész végek vételénél 5% olcsóbb árakat szabunk a 2% készpénz engedmény mellett. A Parisból hozott udonságok meglehetőn olcsók, különösen a halmazban vásárolt himzeek fehéreneműkhez.

Arjegyzekeket, mintákat, költségkímátásokat mennyasszonyi kelengyékhez ingyen és bérmentve küldünk.

KUNZ ÉS MÖSSNER

fehérenemű- és vászonraktárunk „A szép juhászhoz“ (Kigyó-tér Budapest.)

Azok, akik

ágyéksérvben szenvednek,

bérmentes kérdésekre megkaphatják minden díjfizetés nélkül, akár közvetlenül, akár az alább megnevezett czég közbejöttével, a használati utasítást azon **altesti sérvenkössre** nézve, melyet **Herisanban** (Schweitzban) **Sturoenegger Gottl.** készít. Ezen használati utasításához számtalan kiténő bizonyítványok és köszönetnyilatkozatok vannak csatolva, oly egyénektől, akik ezen kenőcs használatára folytán teljesen meggyógyultak. Az elküldés bárhová is eszközöltetik.

A kenőcs óra tegelyenként 3 fnt 20 kr.

Kapható Formágyi Ferencz „Sz. Máriaóhoz“ ozimzett gyógyszerárában Budapest.